

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

ΕΤΟΣ 32^ο
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 248

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020
ΤΡΥΓΟΜΗΝΑΣ 2020

ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΠΙΩΝ

Η προδοτική συμφωνία των Πρεσπών που προεκλογικά τη χαρακτήριζε μειοδοτική το κυβερνών κόμμα και πάνω σε αυτήν είχε στηρίξει την προεκλογική του εκστρατεία τώρα την υιοθετεί, τηρώντας σιγή ιχθύος και ξεχνώντας τις δεσμεύσεις του απέναντι στους Έλληνες.

Συνέχεια στη 2η σελίδα

Το μοναστήρι μας στον Πόντο

Το ιερό μοναστήρι μας στο όρος του Μελά στον Πόντο έχουν επισκεφθεί περίπου 155.000 τοπικοί και διεθνείς τουρίστες από τότε που άνοιξε ξανά για λατρεία στις 28 Ιουλίου 2020, δήλωσαν τοπικοί αξιωματούχοι της Τραπεζούντας.

Περίπου 2.800 ημερήσιοι επισκέπτες κατά μέσο όρο επισκέπτονται το μοναστήρι, έναν από τους πιο δημοφιλείς τουριστικούς προορισμούς στην Τουρκία.

Το μοναστήρι που είναι γνωστό στην περιοχή και ως «Μητέρα Μαρία», έκλεισε στις δημόσιες επισκέψεις το 2015 λόγω του κινδύνου "πτώσης βράχων". Μετά την πρώτη φάση ανακαίνισης η οποία κόστισε περίπου 11 εκατομμύρια τουρκικές λίρες (1,5 εκατομμύρια δολάρια), ξανάνοιξε πριν δύο μήνες. Περίπου 1.100 τόνοι βράχων απομακρύνθηκαν από τη μονή ενώ υπολείπονται και άλλες εργασίες.

Η τελική φάση ανακαίνισης του μοναστηριού εκτιμάται ότι θα λήξει τον Ιούλιο του 2021. Το υπολειπόμενο κόστος είναι περίπου 44 εκατομμύρια τουρκικές λίρες (6 εκατομμύρια δολάρια) και θα διατεθούν από εθνικούς πόρους της γείτονας.

Το σημαντικό από την όλη διαδικασία είναι ότι στο τέλος της ανακαίνισης, οι τουρκικές αρχές ανακοίνωσαν ότι θα ζητήσουν από την UNESCO να συμπεριλάβει το μοναστήρι στον κατάλογο παγκόσμιας κληρονομιάς.

Ας ελπίσουμε να σεβαστούν οι επόμενες γενιές Τούρκων και στο μέλλον τις ίδιες τις αποφάσεις τους και να μην ξαναγίνουν αυτά που γίνονται τώρα με την Αγία Σοφία Κωνσταντινουπόλεως και Τραπεζούντας.

Η Λέσχη μας απέκτησε το λογότυπό της

Η Εύξεινος Λέσχη Βέροιας στα προηγούμενα 65 χρόνια ζωής του ιστορικού συλλόγου χρησιμοποιούσε κατά καιρούς διάφορα σύμβολα του ποντιακού χώρου (δικέφαλο αετό, Αργώ, κλπ) για να δηλώνει την ταυτότητα της (λογότυπο).

Προκειμένου να χρησιμοποιείται το λογότυπο ως «σήμα κατατεθέν» με σκοπό την κωδικοποιημένη επικοινωνία της με όλους τους φορείς και τις υπηρεσίες που επικοινωνεί-αλληλογραφεί, αλλά και να την κάνει εύκολα αναγνωρίσιμη από όλους, προκήρυξε ανοιχτό διαγωνισμό μεταξύ των μελών και φίλων της λέσχης, με την υποβολή προτάσεων εντός του έτους 2019.

Συνέχεια στη 2η σελίδα

Η ωμή παραδοχή της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Ανατολής από τον κ. Ρ.Τ. Ερντογάν

Γράφει ο Χαράλαμπος Καπουρτίδης

Χρόνια τώρα ο Ελληνισμός (Πόντιοι και Μικρασιάτες) προσπαθεί ώστε να διεθνοποιηθεί το θέμα της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Ανατολής από το Κεμαλικό καθεστώς. Επισημαίνω ότι το 1994 στις 24 Φεβρουαρίου επί πρωθυπουργίας του Ανδρέα Παπανδρέου και κατόπιν εισηγήσεως του Μιχάλη Χαραλαμπίδη ορίστηκε η 19η Μαΐου ως ημέρα μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου και στις 24 Σεπτεμβρίου του 1998 ορίστηκε ημέρα μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας η 14η Σεπτεμβρίου με ομόφωνες αποφάσεις της Βουλής των Ελλήνων. Από τότεως και τώρα γίνεται αγώνας για την διεθνοποίηση του ζητήματος με στόχο την πίεση προς την Τουρκική ηγεσία να αναγνωρίσει τα εγκλήματα εκείνης της εποχής που διέπραξαν οι πρόγονοι τους και φυσικά μία συγνώμη προς τους απογόνους των Γενοκτονημένων.

Συνέχεια στην 6η σελίδα

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

www.elverias.gr

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Λάμπ. Πορφύρα 1- Πανόραμα Βέροιας
Τηλ.: 2331072060 - Fax: 2331028356
Βέροια - Τ.Κ. 59132
Email: info@elverias.gr

Ιδρυτής
+ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΕΤΙΔΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ε.Α.ΒΕΡΟΙΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΥΛΗΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΠΟΥΡΤΙΔΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥΜΠΟΥΛΙΔΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ
ΜΑΡΙΑ ΣΑΛΟΝΙΚΙΔΟΥ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΚΑΡΑΜΑΝΛΙΔΗΣ Ν. & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΝΕΑ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑ
ΤΗΛ. 23310 90339 - 90234

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ
Λ. Πορφύρα 1
591 32 - ΒΕΡΟΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
Κωδικός 1000001

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ Ε.Α. ΒΕΡΟΙΑΣ

Λειτουργεί καθημερινά πλην
Παρασκευής και Σαββάτου
από τις 17:00 έως τις 21:00.

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

e-pontos.gr
pontostv.gr
verianet.gr
inveria.gr
alexandriamou.gr
24oresimathia.gr
pliroforiodotis.gr
laikoyra.gr
faretra.info
veriamou.blogspot.com
βεροιώτης.gr
alexandreia-gidas.gr
imathia-live.blogspot.com
blogspotanthemia.com
ammosimathia.blogspot.com
idisi-gr.blogspot.gr
arive.gr
efxinospontos.gr

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Ουδέν λόγω πανδημίας κορονοϊού

ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΠΙΩΝ

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Πρέπει να καταλάβουμε όλοι και ιδιαίτερα η κάθε κυβέρνηση ότι η Μακεδονία είναι κοιτίδα του ελληνισμού και αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της εθνικής μας ταυτότητας. Η συμφωνία των Πρεσπών επιχειρεί με βάρβαρο και αυταρχικό τρόπο να μας στερήσει το δικαίωμα στην ιστορική μας συνέχεια και 'κρυφές' συναντήσεις των πρωθυπουργών των δύο χωρών με το πρόσχημα της βελτίωσης των διμερών σχέσεων και της οικονομικής συνεργασίας δεν ευσταθούν ούτε είναι αποδεκτές αφού δεν τις αποδέχεται ο ελληνικός λαός.

Ο ωραίος και πατριωτικός αγώνας θα συνεχισθεί μέχρι την τελική δικαίωση και υπενθυμίζουμε σε όλους ότι υπεράνω όλων είναι η πατρίδα μας και ιδιαίτερα η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ μας που είναι φορέας των ενδοξότερων σελίδων του ελληνισμού αλλά και της παγκόσμιας ιστορίας.

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΘΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΙ Η ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΜΕ
ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ανάλογα με τις εξελίξεις της πανδημίας

ΔΩΡΕΑΝ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΠΟΝΤΙΑΚΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ

Εντός του Οκτωβρίου 2020 θα ξεκινήσουν τα σεμινάρια ποντιακής διαλέκτου στην Εύξεινο Λέσχη Βέροιας. Είστε όλοι καλεσμένοι να γνωρίσετε τις ομορφιές της ποντιακής διαλέκτου στο Πανόραμα Βέροιας.

Το τμήμα θα λειτουργεί Παρασκευή και από ώρες 9μμ-10.30μμ δωρεάν, προκειμένου όλοι ανεξάρτητα από την καταγωγή μας να μάθουμε πέρα από την ποντιακή διάλεκτο στοιχεία από τις παραδόσεις, τα παραδοσιακά ποντιακά τραγούδια, την ιστορία αλλά και τα ήθη και έθιμα των προγόνων μας.

Υπεύθυνη διδασκαλίας είναι η πιστοποιημένη καθηγήτρια ποντιακής διαλέκτου, Αναστασία Μαχαιρίδου (Φιλολόγος - Γλωσσολόγος και Πανεπιστημιακή Εκπαιδύτρια Ποντιακής Διαλέκτου).

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν με τη Γραμματεία της Λέσχης από Κυριακή μέχρι Πέμπτη, ώρες 17:00-21:00 στο τηλ 233107206 και στο 6983503676.

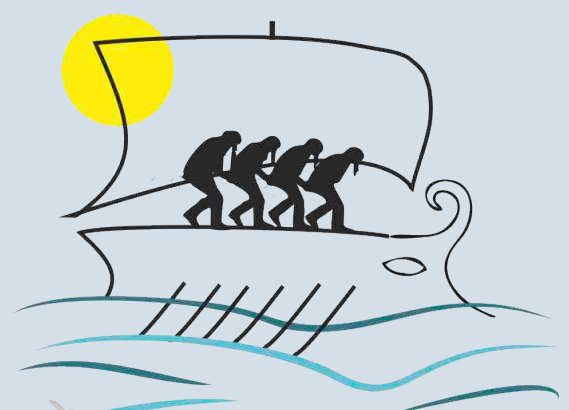
Η Λέσχη μας απέκτησε το λογότυπό της

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Το λογότυπο που επιλέχθηκε, από την αρμόδια προς τούτω συγκροτηθείσα επιτροπή και εγκρίθηκε από το ΔΣ, μεταξύ των επτά ολοκληρωμένων προτάσεων που υποβλήθηκαν είναι της κ. Ηλέκτρας Γεωργιάδου και απεικονίζει ένα γράφημα που εκφράζει το σύνολο των ιστορικών και παραδοσιακών στοιχείων του συλλόγου και του Πόντου (ύφος, φιλοσοφία, όραμα, αξίες, πολιτισμός, κλπ) και το οποίο θα χρησιμοποιείται εφεξής σε κάθε δράση του συλλόγου.

Για να ενημερωθούμε όλοι επί του λογοτύπου παραθέτουμε τις παρακάτω επεξηγήσεις των συμβόλων:

- Ο ήλιος συμβολίζει την άνθιση-αναγέννηση του ποντιακού ελληνισμού και είναι το σύμβολο της δύναμης και της θέλησης για νέους αγώνες.
- Η Αργώ υπενθυμίζει την Αργοναυτική εκστρατεία και συμβολίζει το άνοιγμα του Πόντου στους Έλληνες.
- Η θάλασσα μας θυμίζει τον Εύξεινο Πόντο για να μην ξεχάσουμε ποτέ τις αλησμόνητες πατρίδες μας.
- Ο μονοκέφαλος αετός είναι το σύμβολο της

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

δύναμης, της ιστορίας, του πολιτισμού και των παραδόσεων των Ελλήνων του Πόντου.

• Οι πιρριχιστές συμβολίζουν με τον πολεμικό χορό τους τη νίκη σε κάθε αγώνα και τη δικαίωση απέναντι στις προσδοκίες τους, στέλνοντας το μήνυμα «ΑΝΘΕΙ ΚΑΙ ΦΕΡΕΙ ΚΙ ΑΛΛΟ».

Οι Άγιοι του Πόντου

Όσιος Ιωάννης ο Κουκουζέλης

θρηνώδια (μοιρολόγι) με τίτλο «Βουλγάρα». Στη συνέχεια πήγε στο Άγιο Όρος, στη μονή Μεγίστης Λαύρας, ντυμένος με τρίχινα ενδύματα και αποκρύπτοντας την ταυτότητά του. Όταν τον ρώτησε ο θυρωρός ποιος ήταν, και τι θέλει, αποκρίθηκε ότι είναι χωρικός, βοσκός προβάτων και ότι επιθυμεί το μοναχικό σχήμα.

Στη Μονή της Λαύρας εκάρη μοναχός και τον διόρισαν ποιμένα των τράγων της μονής. Όμως όταν έβγαζε στη βοσκή τους τράγους, αυτοί γύριζαν αργά το απόγευμα πίσω στη στάνη τους σχεδόν νηστικοί, σε αντίθεση με άλλες φορές που τους έβοσκαν άλλοι πατέρες. Ο ηγούμενος ανέθεσε σε κάποιον μοναχό να παρακολουθήσει τον Ιωάννη για να δει τι συνέβαινε. Ο μοναχός διηγήθηκε ότι καθώς έβοσκαν τα ζώα, ο Κουκουζέλης άρχισε να ψάλλει και τότε εκείνα σταμάτησαν να τρώνε και τον άκουγαν με προσοχή. Όταν σταμάτησε το ψάλσιμο, τότε άρχισαν πάλι να τρώνε. Κάποια στιγμή ξανάρχισε, και τα ζώα τον κοίταζαν και πάλι σα μαγεμένα, σταματώντας να βόσκουν. Τότε ο ηγούμενος τον προσκάλεσε και τον αναγνώρισε. Αρχικά τον επιτίμησε που δεν είχε αποκαλύψει ποιος ήταν. Μάλιστα έγραψε τα τεκταινόμενα στον αυτοκράτορα, ο οποίος συμφώνησε να μην ενοχλήσει το μουσικό που είχε δραπετεύσει κυριολεκτικά από το παλάτι. Από τότε ο Ιωάννης ζούσε μέσα σε κελί της Λαύρας και τις Κυριακές και εορτές έψαλλε στο ναό με τους άλλους ιεροψάλτες. Δεν προσπαθούσε να εντυπωσιάσει κάνοντας επίδειξη των φωνητικών του ικανοτήτων, αλλά έψαλλε προσευχόμενος, προκαλώντας στους ακροατές κατανύξη και διάθεση για προσευχή. Μαζί του στη Μεγίστη Λαύρα την ίδια εποχή έψαλλε μαζί και ο Γρηγόριος Δομέστικος.

Έτσι οσιακά αφού έζησε ο Ιωάννης, ψάλλοντας θεοπέσιους ύμνους προς τον Θεό, απεβίωσε ειρηνικά στις αρχές του 15ου μ.Χ. αιώνα και τάφηκε στο κελί πουμόναζε. Εορτάζει στις 1 Οκτωβρίου εκάστου έτους.

Η Κάρα και άλλα Λείψανα του Αγίου

βρίσκονται στη Μονή Μεγ. Λαύρας Αγίου Όρους ενώ απότμημα του Ιεροῦ Λειψάνου του Αγίου βρίσκεται στη Μονή Αγίας Άννης Λυγαριάς Λαμίας.

Απολυτίκιον

Ύχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.
Ἡ ἡδύφωνος χάρις Πάτερ τῆς γλώττης σου,
κατακληλεῖ καὶ εὐφραίνει τὴν Ἐκκλησίαν
Χριστοῦ· σὺ γὰρ ἔνθους ὕμνωδός ὤφθης
μακάριε· ὅθεν νομίσματι χρυσῷ, σὲ ἡμεῖψατο
λαμπρῶς, ἡ Ἄχραντος Θεοτόκος, ἦν Ἰωάννη
δυσώπει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ύχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.
Ὡς ἀηδὼν θείων ᾠσμάτων καλλικέλαδος
Καὶ ταπεινώσεως ἐξαιρετον ὑπόδειγμα
Ἀνυμνοῦμέν σε θεόληπτε Ἰωάννη.
Ἐν τῷ Ἄθῳ γὰρ ὡς ἄγγελος ἐβίωσας Καὶ Θεὸν
ἡδίστοις χεῖλεσιν ἀνύμνησας·
Ὅθεν κρᾶζομεν, χαῖρε Πάτερ ἡδύφωνε.

Μεγαλυνάριον

Χαίροις εὐφωνίας ἀγγελικῆς, ἡδύφωνος
τέττιξ, καὶ καλλίφωνος ἀηδῶν· χαίροις
Ἰωάννη, χάριτος θείας σκεῦος, καὶ Μοναστῶν
τοῦ Ἄθῳ, ὡς ἔμπνουν ὄργανον.

Ο Όσιος Ιωάννης ήταν άριστος μουσικός και καλλικέλαδος. Καταγόταν από το Δυρράχιο γεννηθείς γύρω στο 1280 και έζησε στα χρόνια των Κομνηνών στα προάστια της Τραπεζούντας όπου τον συνάντησε ο πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως σε ηλικία 16 ετών και του ζήτησε να τον ακολουθήσει στη Πόλη. Ήταν ορφανός από πατέρα όμως η ευσεβής μητέρα του έδωσε την ευκαιρία να μάθει τα ιερά γράμματα και επειδή ήταν έξυπνος και πολύ καλλίφωνος όλοι το φώναζαν αγγελόφωνο. Θεωρείται ο δεύτερος μεγαλύτερος μελοποιός μετά τον Ιωάννη Δαμασκηνό και συχνά χαρακτηρίζεται ως «Μαῖστωρ της μουσικής».

Ήταν πάμφτωχος και όταν τον ρωτούσαν στη σχολή τι έτρωγε, απαντούσε «κουκιά και ζέλια» (μπιζέλια). Αργότερα γνώρισε τον ηγούμενο της Μεγίστης Λαύρας από τον οποίο έμαθε για τη μοναχική ζωή στο Άγιο Όρος και αποφάσισε να γίνει μοναχός. Στο μεταξύ όμως ο αυτοκράτορας, που είχε εκτιμήσει την τέχνη του, τον είχε διορίσει αρχιμουσικό των αυτοκρατορικών ψαλτών και ήθελε να τον παντρέψει με την κόρη κάποιου μεγιστάνα. Τότε ο Ιωάννης πήγε στον τόπο της γέννησής του για να πάρει τάχα τη μητρική συγκατάθεση για τον γάμο. Όμως συνεννοήθηκε με φίλους του να πουν στη μητέρα του ψέματα ότι είχε πεθάνει. Μάλιστα, καθώς βρισκόταν κρυφά μέσα στο σπίτι κι άκουγε τη μητέρα του να κλαίει και να οδύρεται για τον δήθεν θάνατό του, μέλισε τη

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΛΥΡΑΣ

Η μουσική παιδεία του Πόντου αποκτά το πραγματικό της νόημα όταν διδάσκεται στην Εύξεινο Λέσχη Βέροιας όπου η ιστορία, η παράδοση και ο πολιτισμός είναι ιδέες ανεξίτηλες που υπηρετεί ο σύλλογος μας.

Αναβαθμίζοντας από φέτος τη μουσική σε όλα τα επίπεδα επιλέξαμε για δάσκαλο λύρας τον κορυφαίο ανερχόμενο ταλέντο Χρήστο Καλιοτζίδη. Τα μαθήματα θα γίνονται στους ειδικά διαμορφωμένους χώρους του πολιτιστικού κέντρου της λέσχης, στο Πανόραμα.

Για εγγραφή καθώς και για κάθε απορία οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν με τη Γραμματεία της Λέσχης, Κυριακή - Πέμπτη, ώρες 17:00-21:00 στο τηλ. 2331072060 και στο τηλ. 6983503676.

Οι ημέρες της εβδομάδας

Την Δευτέραν 'κι δουλεύ'νε οι τεμπέλ' πώς κετσινεύ'νε; (Πώς περνάνε;)
Άψον τ' άψιμο σ' την Τρίτ' και μη καίει σε το κιρπίτ' (σπίρτο).
Την Τετράδ' αν κι τρως ελάδ' κόφς και τη δαβόλ' τ' ουράδ'.
Θα κοιμούμ' όλεν την Πέφτ' τ' αρνί μ' κάτς φοούμε κλέφτ'.
Η Παρασκευή κλαμένον λημονεύ'νε αποθαμένον.
Σάββα δέβα 'ς σην δουλεία σ' έλα εφτάμε εμείς φιλίας.
Σήμεραν έν' Κερεκή στα ολίγον κι επεκεί.

Για να θυμούνται οι παλαιοί και να μαθαίνουν οι νέοι

ΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΠΟΝΤΙΑΚΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ

Οικιακά Σκεύη: Τα τυπικά οικιακά σκεύη που αποτελούσαν το νοικοκυριό ενός ποντιακού σπιτιού, ήταν συνήθως τα εξής:

ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ

Βέτρα: Κουβάς μεταλλινος για την άντληση και για τη μεταφορά νερού.
Δίλαβον: Ρηχή χύτρα με δύο λαβές και σκέπασμα.
Δίλαβονχαλκόν: Καζάνι μεγάλο με δύο λαβές.
Εμπροστία: Σιδερένιος τρίποδας πάνω στον οποίο τοποθετούσαν σκεύή του μαγειρέματος (π.χ. σάτζ').
Εογάρα ή ογάρα: Σχάρα από λαμαρίνα .
Ιμπρίκ': Χάλκινη μικρή κανάτα που τη χρησιμοποιούσαν για το νίψιμο.
Ισκιρά: Βαθύ χάλκινο τάσι στο οποίο έβαζαν γάλα, γιαούρτι ή ζουμερά φαγητά όταν ήθελαν να τα μεταφέρουν.
Κεφκίρ ή σιρκέτος': Το τρυπητό, σουρωτήρι.
Κλωστοπήγανον: Τηγάνι με τοιχώματα ψηλά, λαδή και καπάκι (στραφτάρ'). Γύρω γύρω απ' τη στεφάνη είχε χείλια ώστε να ταιριάζει ακριβώς σ' αυτά το σκέπασμα. Το καπάκι του χρησίμευε στο να γυρίζονται απ' την άλλη μεριά φαγητά όπως οι ομελέτες.
Κουκούμια: Χάλκινες στάμνες που μετέφεραν μ' αυτές νερό, μέσα και σης οποίες το ζέσταιναν.
Λακάνα: Λεκάνη χάλκινη σε διάφορα μεγέθη και για διάφορες χρήσεις.
Λαχανοκούταλον: Τρυπητή κουτάλα.
Μαστραπά: Μεγάλο χάλκινο ποτήρι νερού.
Μαχαίρα: Τα μαχαίρια του φαγητού.
Εύοστρα: Εύοστρα με λαβή, συνήθως φτιαγμένη από σίδηρο. Μ' αυτήν έξυναν το πλαϊνό μέρος απ' το ζύμωτρο για να ξεκολλήσουν τη ζύμη (ζουμάρ'). Μ' αυτήν ακόμη γύριζαν τα λαβάσα για να ψηθούν κι από την άλλη πλευρά.
Παλτάς: Ο μπαλντάς.
Παρχάτος': Μεταλλικό δοχείο με χερούλι για τη μεταφορά φαγητού, νερού κτλ. σε απόσταση.
Περόνα: Τα πιρόνια.
Πηγέλον: Κουβάς από λαμαρίνα με χερούλι για τη μεταφορά νερού.
Ρεντέ: Τρίφτης από λαμαρίνα.
Σατούρ' ή σατίρ': Μεγάλο, βαρύ και πλατύ μαχαίρι με το οποίο τεμάχιζαν το κρέας.
Σάτζ' ή σάτος': Δίσκος κυρτός, τις περισσότερες φορές φτιαγμένος από λαμαρίνα. Πάνω του έψηναν λαβάσα, φύλλα ζύμης κτλ. ενώ άναβε από κάτω φωτιά. Για να μειώσουν τη δύναμη της φωτιάς και να μην καίγονται τα φαγητά, εσαχτάρωναν το σάτσ', δηλ. το άλειβαν από κάτω με στάχτη βρεγμένη με νερό.
Σαχάνια: Πρώτα χάλκινα κασσιτερωμένα, ρηχά για σερβίρισμα φαγητού.
Σινίν: Δίσκος χάλκινος σε διάφορα μεγέθη με χείλη γύρω γύρω στη στεφάνη. Σ' αυτόν έβαζαν τα κόλλυβα, τα δώρα που πήγαιναν στο γάμο κτλ. Παλαιότερα, σε μεγάλα σινιά απίθωναν τα φαγητά. Έβαζαν τα σινιά πάνω σε χαμηλούς τρίποδες και έτρωγαν, καθισμένοι κατάχαμα γύρω γύρω.
Σιρπόσια: Χάλκινα βαθιά πιάτα με σκέπασμα και χείλη για να κουμπώνει ακριβώς το καπάκι που χρησίμευε στο να διατηρούνται ζεστά τα φαγητά μέχρι να καταναλωθούν.
Ταβά: Χάλκινη κασσιτερωμένη κατσαρόλα, ρηχή, με μεγάλη επιφάνεια Βάσης. Είχε στα πλάγια χερούλια και υπήρχε σε διάφορα μεγέθη.
Τσάινικα: Τα τσαγερά.

Τανοκούταλον: Κουτάλα ειδική για τη μεταφορά του τάν' από ένα δοχείο στο άλλο.
Ταψίν ή τειψίν: Δίσκος χάλκινος που πότε είχε και πότε δεν είχε χείλη. Κατασκευαζόταν σε διάφορα μεγέθη και χρησίμευε για το ψήσιμο των γλυκών και των φαγητών στο φούρνο. Ταψίν έλεγαν και το δίσκο με τον οποίο κερνούσαν τους επισκέπτες.
Τένζερη ή τεντζερέ: Χάλκινη χύτρα σε διάφορα μεγέθη. Μαγείρευαν διάφορα φαγητά στηντεντζερέ.
Τζοβζέ ή τζοζβέ: Σκεύος για την παρασκευή του καφέ (μπρίκι).
Τέτσια: Χάλκινα δοχεία κασσιτερωμένα όπου φυλάσσονταν οι καβουρμάδες.
Χαρατσοτήγανον ή τηγάν': Ήταν χάλκινο τηγάνι και παρασκεύαζαν σ' αυτό το χαράτσωμα, δηλ. το καρύκευμα (π.χ. έκαιγαν λάδι ή βούτυρο μαζί με κρεμμύδι) για ορισμένα φαγητά, όπως τανωμένονσιρβά.
Χαλκέρ ή χαβάν: Χάλκινο γουδί με το γουδοχέρι.
Χαλκόν: Το καζάνι. Αν είχε χερούλια στα πλάγια, το έλεγαν δίλαβον. Σ' αυτό έβραζαν νερό για την πλύση και έκαναν φαγητά σε μεγάλες ποσότητες για γάμους, μνημόσυνα κτλ. Σ' αυτό, επίσης, έβραζαν τα ρετσέλια, τις μαρμελάδες κτλ.
Χελβανή: Σκεύος χάλκινο με καπάκι και χείλη πεπλατυσμένα. Ο κορμός της ήταν λίγο διαφορετικός από του τεντζερέ.
Χεροχάγκ': Το έφτιαχναν οι χαλκωματάδες σε διάφορα μεγέθη και ήταν το κύριο μαγειρικό σκεύος. Σ' αυτό μαγείρευαν τα σουρβάδας, τα λάχανα τα όσπρια και άλλα φαγητά. Το ονόμαζαν έτσι, γιατί έμοιαζε με καζάνι (χαλκόν) και είχε λαβή για να πιάνεται. Αντί σκεπάσματος, χρησιμοποιούσαν μια ειδική σανίδα. Το χαλκοπούλ' ήταν επίσης σκεύος ιδίου σχήματος μόνο που ήταν αρκετά μικρότερο, γι' αυτό και το χρησιμοποιούσαν οι ολιγομελείς οικογένειες.
Χουλάρα: Τα κουτάλια.

ΠΗΛΙΝΑ
Γκουδέτσα ή κιουβέτσια: Αγγεία από πηλό, πλατιά και σε διάφορα μεγέθη, στα οποία έψηναν φαγητά στο φούρνο.
Κεραμίδα: Κεραμίδες, πάνω στις οποίες έψηναν τα ψάρια στο φούρνο.
Λαγήνα: Πήλινες στάμνες που χρησίμευαν για τη μεταφορά του νερού. Όταν είχαν δύο λαβές λέγονταν «διλαβήτσας», ενώ όσες είχαν λεπτό λαίμο λέγονταν και «χαλχανίστρας», προφανώς απ' το θόρυβο που δημι- ουργείται απ' την εκροή του νερού απ' το στόμιο. Λαγνήνοπα, αποκαλούσαν τα μικρά πήλινα σταμνάκια.
Λακάνας: Πήλινες λεκάνες.
Μελιτολάνηον: Πήλινο βαθύ δοχείο, βερνικωμένο, κυρίως για μέλι (μελιτοδοχείο).
Πουλούλι: Μεγάλο πήλινο δοχείο αλειμμένο εσωτερικά κι εξωτερικά με καθαρή πίσσα. Διατηρούσαν σ' αυτό γαλακτοκομικά, στύπα κτλ.
Προζομερόν: Μικρό δοχείο όπου φυλασσόταν το προζύμι για το επόμενο ζύμωμα. Μάλιστα, για να μην κολλάει στα τοιχώματα το ζυμάρι, πασπάλιζαν τα τοιχώματα με αλεύρι, το προσάλευρον.
Σκουτέλ': Επίσημο πήλινο πιάτο, βερνικωμένο, πιάτο φαγητού.
Σταμνία: Στάμνες πήλινες για τη μεταφορά νερού.
Τσανάκα: Πήλινα πιάτα σε διάφορα μεγέθη.
Τσαοπότηρα: Πήλινες κούπες για το τσάι.
Τσορτανογλίστα: Πήλινη λεκάνη μέσα στην οποία έλιωναν με χλιαρό νερό τα τσορτάνα για να κάνουν το τανοσίρβ' (τα τσορτάνια ήταν οβόλοι από πασικιτάν' ή υλιστόν, στεγνωμένοι στον ήλιο).

Φλιτζάνα: Τα φλιτζάνια του καφέ που τα 'λεγαν επίσης και «ποτήρα τη καβάς».
ΕΥΛΙΝΑ
Αλμεχιέρ': Εύλινος κουβάς για το άρμεγμα των ζώων.
Βαρέλα: Βαρέλια από ξύλο. Χρησίμευαν για τη φύλαξη του βουτύρου (βουτυροβάρελον), για μυζήθρα (μιντζοβάρελον) καθώς και για τη φύλαξη άλλων ρευστών υλικών.
Γαβάνα: Δοχεία με κυκλικά τοιχώματα, πλατύτερα στην κορυφή με σκέπασμα εφαρμοστό. Έβαζαν σ' αυτά συνήθως το βούτυρο.
Εγδίν: Εύλινο γουδί με γουδοχέρι. Μ' αυτό κοπάνιζαν συνήθως σκόρδο.
Ζούμωτρον ή ζύμωτρον: Εύλινη σκάφη για το ζύμωμα.
Καρσάνα: Στρογγυλές λεκάνες, σε πολλά μεγέθη, που τις χρησιμοποιούσαν για διάφορες δουλειές, όπως ζύμωμα, πλύσιμο χόρτων και λαχανικών κτλ.
Κενέσ' ή κενέτσ' ή κουτάλ': Μεγάλη ξύλινη κουτάλα για το ανακάτεμα και το σερβίρισμα του φαγητού.
Κοβλάκα: Δοχεία στρογγυλού σχήματος με χερούλι ή δίχως (τα χωρίς χερούλι τα έλεγαν καλιστέρα), συνήθως με πυθμένα πρόσθετο και στεφάνη στα χείλη. Σ' αυτά τοποθετούσαν Βούτυρο, γάλα, γιαούρτι κτλ.
Κοσκίνα: Τα κόσκινα, που διαχωρίζονταν σε είδη, ανάλογα με την κατασκευή και τον προορισμό τους (φασούλι κοσκίν', αλεύρι κοσκίν', κορκοτικόσκιν' κτλ.).
Κούφας: Οι ξύλινοι κουβάδες.
Κρεατοκούρ': Χονδρό σανίδι πάνω στο οποίο τεμάχιζαν το κρέας.
Ξυλλάγγ': Μεγάλο ξύλινο επίμηκες δοχείο, μέσα στο οποίο χτυπούσαν το ξύγαλαν (γιαούρτι) για να βγάλουν το βούτυρο. Το έλεγαν και δουρβάνιν ή δουρβάν.
Εύλινο τανακούταλον: Για τη μετάγγιση του τάν' από ένα δοχείο σ' άλλο.
Πινάκ': Εύλινος δίσκος όπου έβαζαν το ψωμί, κομμένο σε φέτες. Τον τοποθετούσαν στο τραπέζι κατά τη διάρκεια του γεύματος.
Πινακωτή: Εύλινο σκεύος επίμηκες με χωρίσματα όπου τοποθετούσαν τα ψωμιά αμέσως μετά το ζύμωμα και τα μετέφεραν στο φούρνο.
Πλαστρέα: Ειδικό τραπέζι για το άνοιγμα των φύλλων της ζύμης.
Τεπούρ': Μεγάλος μονοκόματος ξύλινος δίσκος για τον καθαρισμό των σιτηρών .
Υλιστοκάρσανον: Η ξύλινη λεκάνη όπου τοποθετούσαν το υλιστόν (στραγγιστό γιαούρτι που διατηρεί όλο του το βούτυρο).
Υλισιέρ': Ειδικό ξύλινο σουρωτήρι για το γάλα και το γιαούρτι. Είχε ξύλινο περίβλημα και εσωτερικά αραιό ύφασμα για να επιτελείται το στράγγισμα.
Υλιστερόξυλον: Σανίδα στενή με τρύπα στη μέση όπου τοποθετούσαν το υλιστέρ.
Χλαού: Εύλινη βέργα κυλινδρική με τη βοήθεια της οποίας άνοιγαν τα φύλλα τη ζύμης, πλάστης.
Χουλάρα: Εύλινα κουτάλια.
Ψαροσάνιδον: Χονδρό σανίδι, πάνω στο οποίο καθάριζαν και τεμάχιζαν τα μεγάλα ψάρια.

ΓΥΑΛΙΝΑ

Σισισιά: Γυάλινη φιάλη για ξίδι και διάφορα ποτά.
Στακάν: Γυάλινο ποτήρι ποτού.
Καυκίν: Φλιτζάνι του καφέ ή ποτήρι ποτού.

Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΕΥΧΕΣ ΠΟΝΤΙΩΝ

Γράφει ο Γιώργος Χειμωνίδης

Οι ευχές των προγόνων μας είναι ένα κράμα χριστιανικών δοξασιών και παλιών θρησκευτικών πεποιθήσεων. Αυτές χωρίζονται σε ευχές: α) ονομαστικών εορτών, β) την ώρα του φαγητού, γ) μετά το φτάρνισμα και δ) του ζητιάνου μετά την ελεημοσύνη.

α) Ονομαστικών εορτών:
Εις έτη πολλά = Χρόνια πολλά
Να χαίρεσαι τ' όνεμα σ' = Να χαίρεσαι το όνομά σου
Τη χρόν' καλλιότερα = Του χρόνου καλύτερα

β) Την ώρα του φαγητού:
Ύαν κι έρηξιην = Υγεία και όρεξη
Έμνοστος να είσαι = Νόστιμος να είσαι
Ο Θεόν να πλεθύν'ατά = Ο Θεός να τα περισσέψει, να πληθαίνει ότι υπάρχουν στο τραπέζι.

γ) Μετά το φτάρνισμα:
Με την ύ'α σ' = Με την υγεία σου
Ύαν κι ευλοϊαν = Υγεία και ευλογία

δ) του ζητιάνου μετά την ελεημοσύνη:
Ν'αγιάζ' το χέρι σ' = Ν' αγιάσει το χέρι σου
Να ζεις και να χαίρεσαι = Να ζεις και να χαίρεσαι
Ν' αγιάζ'νε τη αποθαμενί σ' τα στούδια = Να αγιάσουνε των πεθαμένων σου τα κόκκαλα

ΛΕΞΕΙΣ:
Έμνοστος-έμνοστέσα- έμνοστον = επίθετο νόστιμος
αλλά και ο έμνοστος- η έμνοστη- το έμνοστον = επίθετο νόστιμος
Πλεθύν' =πληθαίνει- περισσεύει.
Στούδια, τα = κόκκαλα. Από το αρχαίο ουσιαστικό ζτο οστούν- τα οστάd = στούδια.
Αλλά και άλλες ευχές:
Να ζήτεν και να συγεράτεν = να ζήσετε και να γεράσετε μαζί (ευχή σε ζευγάρι)
Ο Θεόν να βρεχ' κι εσύ να σερεύ'ς = ο Θεός να βρέχει και εσύ να μαζεύεις. (υλικά αγαθά)
Ο Θεόν τ' εμπροστά σ' μέλ' και γάλαν ν' εφτάει = ο Θεός το μπροστά σου γάλα και μέλι να κάνει.
ΛΕΞΕΙΣ:
Συγεράτεν = συν-γεράσετε= γεράσετε μαζί
Σερεύ'ς = ρήμα σερεύω= μαζεύω-σωρεύω, συγκεντρώνω.

ΙΔΙΩΜΑΤΙΚΗ ΦΡΑΣΗ - ΓΝΩΜΙΚΟ ΤΗΣ ΠΟΝΤΙΑΚΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ

Ο κόσμον αν 'κ υιεύ' σ' εμάς υιεύομε εμείς σον κόσμον = Ο κόσμος αν δεν συμφωνεί μ' εμάς συμφωνούμε εμείς με τον κόσμο.
Λέγεται σαν συμβουλή στον ισχυρογνώμονα και τον αδιάλλακτο ο οποίος απαιτεί πάντα από τους άλλους να συμφωνούν μαζί του και ποτέ αυτός μ' εκείνους.
Λέγεται υπενθυμίζοντάς του ότι η εγωιστική αυτή συμπεριφορά του θα τον οδηγήσει στο κοντινό μέλλον σε περιπέτειες σχετικές με την απομόνωσή του από τον κοινωνικό περίγυρό του και ίσως στην τελική αποπομπή του απ' αυτόν.

ΛΕΞΕΙΣ:
Ο κόσμον = ο κόσμος, το πλήθος, οι πολλοί. Στην ονομαστική πτώση των αρσενικών ουσιαστικών αντί για το τελικό σίγμα (ς) χρησιμοποιείται το νι (ν).
'κ ή 'κι = από το αρχαίο ουκ ή ουχί δηλαδή :
'κ ή 'κι = όχι- ουχί= δεν
Π.χ. 'κ υιεύ' = ουχί υιεύ' = όχι υιεύ' = δεν συμφωνεί
Υιεύω = ρήμα. Διαβάζεται υγιεύω= συμφωνώ- συμφιλιώνομαι-συντονίζομαι κ.α.

Τρυγομηνάς

Ο Οκτώβριος ή Οκτώβρης, ή Οχτώβρης, η Τρυγομηνάς (ποντιακά) είναι ο δέκατος μήνας του έτους κατά το Γρηγοριανό ημερολόγιο και έχει 31 ημέρες και προέρχεται από το λατινικό octo. Επειδή το πιο σημαντικό δώρο του Οκτωβρίου στους γεωργούς είναι οι πολλές βροχές του, γι' αυτό σε πολλά μέρη ονομάζεται «Βροχάρης», αλλά και μήνας της σποράς, εξ ου και τα ονόματα «Σποριάτης», «Σποριάς» και «Σπαρτός».

Ο Οκτώβριος είναι η εποχή με τα πρωτοβρόχια και τα χρυσάνθεμα, που βαφτίστηκαν αϊδημητριάτικα. Είναι η εποχή που πρωτανθίζουν τα κυκλάμινα σε πλαγιές και βράχια, όπως τόσο χαρακτηριστικά τραγουδάει ο Γιάννης Ρίτσος: «Κυκλάμινο, κυκλάμινο, στου βράχου τη σχισμάδα που βρήκες χρώματα κι ανθείς, που μίσχο και σαλεύεις;».

Η μεγάλη γιορτή του Αγίου Δημητρίου, στις 26 του μήνα, έχει δώσει στον Οκτώβριο την προσωνυμία «Αι-Δημητριάτης» ή «Αι-Δημήτρης».Η γιορτή αυτή, θεωρείται από το λαό μας ορόσημο του χειμώνα και συνδυάζεται με τη γιορτή του Αγίου Γεωργίου στις 23 Απριλίου. Στο γεωργικό καλαντάρι οι δυο αυτές γιορτές αποτελούν τις χρονικές τομές που χωρίζουν το έτος σε δυο ίσα μέρη, στο χειμερινό και στο θερινό εξάμηνο αντίστοιχα.

Επίσης ο Οκτώβριος συνδέεται επίσης στενά και με τρία σημαντικά ορόσημα της πρόσφατης ιστορίας μας. Η νικηφόρα είσοδος στη Θεσσαλονίκη στις 26 Οκτωβρίου 1912 μεταμόρφωσε την αμελητέα Ελλάδα σε υπολογίσιμη δύναμη. Η απόρριψη του φασιστικού τελεσίγραφου στις 28 Οκτωβρίου 1940 συμπύκνωσε σε μια λέξη την ομοψυχία και αγωνιστικότητα που στήριξαν, πέρα από κάθε ελπίδα και απελπισία, τον αγώνα στα βουνά της Αλβανίας, στις πόλεις και την ύπαιθρο της κατεχόμενης Ελλάδας. Η απελευθέρωση της Αθήνας στις 12 Οκτωβρίου 1944 πυκνώνει συμβολικά το πέρασμα από τον εφιάλτη του εξανδραποδισμού στις προσδοκίες, και τις διαψεύσεις, του μεταπολεμικού κόσμου μας.

Το μήνα αυτό μαζευαν του τελευταίους καρπούς των δέντρων, κάστανα, ελιές και όψιμες ποικιλίες μήλων.Σε κάποιες περιοχές δοκίμαζαν το πρώτο κρασί με τελετουργικό τρόπο και ετοίμαζαν το τσίπουρο. Οι παρχαρομάνες κατέβαζαν τα ζώα από τα παρχάρια στους μεζερέδες και τα μαντριά για να ξεχειμωνιάσουν.Σχετικά είναι τα παρακάτω δίστιχα:

" ...Τρυγομηνάς χειμός καιρός και χιόνια σα ραχία, ας σα παρχάρα έφυγαν κ' επήγαν σα χωρία..."

"Ο Τρυγομηνάς φέρ' ξύλα και μαραίν' και ρούζ' τα φύλλα".

Αν δεν έβρεχε τον Οκτώβριο, σύμφωνα με ένα παλιό έθιμο, τα παιδιά έβρεχαν την καταμάγια, την σκούπα από κουρέλια με την οποία καθάριζαν το φούρνο από τις στάχτες και γυρνούσαν στους δρόμους χτυπώντας την και φωνάζοντας: "Ντο θέλτς; Θέλω ας σον Θεόν βρεσήν"

Η ωμή παραδοχή της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Ανατολής από τον κ. Ρ.Τ. Ερντογάν

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Πολλά και φρικαλέα τα εγκλήματα εκείνης της εποχής και φυσικά αμετανόητοι οι απόγονοι που συνεχώς απειλούν ότι θα το ξανακάνουν, όμως για πρώτη φορά έχουμε την ωμή παραδοχή των εγκλημάτων από τον Πρόεδρο του Κράτους αυτού που κάποιοι "έστησαν" για τα γεωπολιτικά συμφέροντά τους. Πολλά στοιχεία των απάνθρωπων και τζιχαντιστικών συμπεριφορών υπάρχουν στην Τουρκική Βουλή από ομιλίες διαμαρτυρίας κάποιων Τούρκων Βουλευτών εκείνης της εποχής. Με διάφορους ξένους λαούς και ξένα εδάφη "οικοδόμησαν" το γειτονικό ψευδοκράτος με πολύ αίμα και όπως λέει ο λαός "με ξένα κόλλυβα μνημόσυνο έκαναν". Ο σημερινός αρχηγός αυτού του μορφώματος λοιπόν που τυγχάνει να είναι και Ποντιακής καταγωγής αλλά συμπεριφέρεται ως φανατικός Τούρκος πρόσφατα ανέφερε τα εξής :«Όσους πριν από έναν αιώνα επιτέθηκαν κατά της ανεξαρτησίας μας , ο τουρκικός λαός τους έθαψε είτε στο χώμα είτε τους έριξε στη θάλασσα. Αυτοί που στόχευαν τη σημαία μας και την προσευχή μας, όταν έψαχναν τρόπο να βγουν από αυτή την πίεση εκτέλεσαν τρεις πρωθυπουργούς, δυο υπουργούς και έναν αρχιστράτηγο. Ευχόμαστε να μην κάνουν το ίδιο λάθος σήμερα και να μην πληρώσουν το ίδιο τίμημα σήμερα».

Υπερηφάνεια για τα εγκλήματα και απειλές για επανάληψη στο σήμερα, κυρίως όμως η παραδοχή, όχι από Τούρκο αλλά από απόγονο Ποντίων ο οποίος είχε αναφέρει το 2016 σε ομιλία του τα εξής:«Ρώτησα τον συγχωρεμένο τον πατέρα μου αν είμαστε Λαζοί ή Τούρκοι». Και μου απάντησε ότι:«Ο δικός μου παππούς μου είπε ότι, όταν πεθάνουμε και πάμε στον άλλον κόσμο, θα μας ρωτάνε «σε ποιον Θεό πιστεύεις;», «ποιος είναι ο προφήτης σου;» και «ποια είναι η θρησκεία σου;».«Δεν θα μας ρωτήσουν για την εθνική μας καταγωγή». Σημειωτέον ο προπάππος του Erdogan, ήταν επικεφαλής αντάρτικης ομάδας Ελλήνων του Πόντου εναντίον των Τούρκων κατακτητών. Το ονοματεπώνυμο του προπάππου του Ερντογάν ήταν το εξισλαμισμένο Bakatoglu Memis (Μπακάτογλου Μίμης). Το φορολογικό βιβλίο στη στήλη εθνική καταγωγή έγραφε τη λέξη «εξισλαμισθείς» και στη στήλη ονοματεπώνυμο το νέο ισλαμικό όνομα. Η οικογένεια άλλαξε επίθετο το 1934, διότι η λέξη «Bakat», που ήταν το επίθετο της οικογένειας, θεωρείτο βρισιά, διότι όλοι οι Έλληνες αντάρτες αποκαλούνταν «Bakat». Στον Πόντο, συνεπώς, η λέξη αυτή είχε τη σημασία Έλληνα αποστάτη, στασιαστή εναντίον των Τούρκων. Ο "φανατικός Τούρκος" Ερντογάν λοιπόν, σε περιοδεία του στην περιοχή της Ριζούντας (η ονομασία που έδωσαν οι Τούρκοι της Ριζούντας είναι RIZE), επισκέφθηκε και το χωριό καταγωγής των γονιών του, την Ποταμιά. Στην πλατεία του χωριού ένα μεγάλο πανό έγραφε «Potamya Hos Geldiginiz», δηλαδή η Ποταμιά σας καλωσορίζει.

Ας είναι καλά ο συμπατριώτης εξ αίματος κ. Ερντογάν, που υπό άλλων συνθηκών και χρόνων θα λεγόταν Γιωρίκας ή Κωστίκας, κλπ, φυσικά δικαίωμά του είναι να λέγεται όπως θέλει και να είναι ότι άλλο θέλει από αυτό που είναι, όμως και δικαίωμα μας είναι να λέμε την αλήθεια χωρίς φόβο και πάθος, όπως ότι όλη η περιοχή της Μ. Ασίας (Πόντου, Καππαδοκίας κλπ) ήταν είναι και θα είναι Η ΕΛΛΑΔΑ της Ανατολής!!!!Βεβαίως και δυστυχώς υπό κατοχή διότι κανείς από τους παππούδες μας δεν υπέγραψε στα καλά καθούμενα κανένα παραχωρητήριο. Δεν πουλήθηκε κανένα σπίτι, καμία εκκλησία, κανένα σχολείο και η πατρίδα μας αλλά κατακτήθηκε με την ισχύ των όπλων και τον άκρατο Τζιχαντισμό. Κανένας δεν τους κάλεσε αλλά ήρθαν να αρπάξουν με το ζόρι τα σπίτια, τις περιουσίες και ολόκληρη την Πατρίδα, για να φτιάξουν το ψευδοκράτος με σκοπό κυρίως το συμφέρον κάποιων μεγάλων δυνάμεων, όπως πχ των Γερμανών οι οποίοι συνέβαλαν στα σχέδια εξόντωσης και όχι μόνο. Και αυτή είναι η μόνη και πραγματική αλήθεια που το κράτος μας ποτέ δεν την έθεσε έτσι, γιατί μάλλον δεν ήθελε να διαταράξει τις σχέσεις καλής γειτονίας, που αυτό όπως αποδεικνύεται ήταν μεγάλο λάθος διότι η απέναντι πλευρά το "βλέπει" αλλιώς. Έτσι περνώντας τα χρόνια η "όρεξη" όλο και άνοιγε..... και όλο "θέλουμε κι άλλα"και όλο "το θηρίο" μεγάλωνε.....

Την κατοχή την έζησε και την ζει η Κύπρος μας όπου και εκεί σκότωσαν και ξερίζωσαν ανθρώπους από τα σπίτια τους και φυσικά το μαρτυρά ο Έλληνας αρχηγός του διπλανού ψευδοκράτους λέγοντας:“Αυτά συνεχίζουν τις εργασίες τους εδώ. Το ένα, το Φατίχ, το στείλαμε στη Μαύρη Θάλασσα. Όλα αυτά τους ενοχλούν πάρα πολύ αυτούς. Τώρα τα γεωτρήσανά μας έρχονται εδώ συνοδευόμενα με φρεγάτες και πλήρως προετοιμασμένα. Το παραμικρό λάθος να κάνετε εδώ, θα γίνει αυτό που πρέπει. Η Ελλάδα τώρα δεν κάθεται ήσυχα, σηκώνεται και ρίχνει άδεια. Ποια είναι αυτή η χώρα που της ρίχνεις άδεια; Λένε τέτοια λόγια στην Τουρκία; Εσύ ποιον κοροϊδεύεις; Να γνωρίζεις τα όριά σου. Εάν εσύ δεν γνωρίζεις τα όριά σου, είναι προφανές τι θα κάνει η Τουρκία. Στη νότια Κύπρο προσπαθούν να κάψουν το ένα τζαμί μας με μολότοφ, στο άλλο κρεμούν βυζαντινή σημαία. Κάνουν τέτοια πράγματα. Θα μείνουν αυτά αναπάντητα όταν τα κάνετε; Γίνονται οι απαραίτητες προειδοποιήσεις και εσείς δεν δίνετε καν σημασία σε αυτές τις προειδοποιήσεις”,

Συνεχώς ψέματα για αποπροσανατολισμό των άλλων κρατών και για εσωτερική κατανάλωση, όπως το:«Εμείς δεν έχουμε βλέψεις στα δικαιώματα στο έδαφος στην θάλασσα στους φυσικούς του πόρους κανενός. Όμως, δεν επιτρέπουμε σε κανέναν να απλώσει χέρι, στα δικά μας συμφέροντα και δικαιώματα»με ξεπερνά.

Ο δε Υπουργός άμυνας του διπλανού μορφώματος Χουλουσί Ακάρ συνεχώς προκαλεί, όπως και όλοι οι κυβερνητικοί παράγοντες, με απειλές και

Γράφει ο Χαραλάμπος Καπουρτίδης

νταηλίκια χωρίς να τους πειράξει κανείς και διαστρεβλώνοντας την ιστορική αλήθεια και πραγματικότητα λέγοντας μεταξύ άλλων και τα εξής: «Έχουμε μια σαφή στάση σχετικά με τη δίκαιη κατανομή των πόρων της ανατολικής Μεσογείου. Έχουμε και σήμερα την ίδια αποφασιστικότητα που είχαμε και το 1974 όταν προστατεύσαμε τα δικαιώματα των αδελφών μας. Ως εγγυήτρια χώρα θα συνεχίσουμε να προστατεύουμε στο πλαίσιο του διεθνούς δικαίου τόσο τα δικά μας δικαιώματα όσο και των τουρκοκυπρίων αδελφών μας». Εδώ τι μας λέει ο αμετανόητος; Θα ξανακάνουν τα ίδια στην Κύπρο μας όπως και το 1974.....μάλιστα...ΕΙΣΒΟΛΗ δηλαδή και το θεωρεί δίκαιο και σωστό. Άρα όλοι οι κλέφτες που εισβάλλουν στα ξένα σπίτια και ληστεύουν είναι σωστό και δίκαιον και κανείς δεν πρέπει να τιμωρείται αλλά να επιβραβεύεται. Μάλιστα.... τετράγωνη λογική που ούτε στα φρενοκομεία δεν θα σκεφτόντουσαν έτσι. Όπως θεωρούν απόλυτα σωστό, φυσιολογικό και δίκαιον να παραβιάζουν σε καθημερινή βάση τα θαλάσσια και χερσαία σύνορά μας, γνωρίζοντας πολύ καλά ποια είναι. Επίσης ο κ. Ακάρ εξέφρασε την έντονη ενόχληση του για την επίσκεψη που πρόσφατα πραγματοποίησε η Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κατερίνα Σακελλαροπούλου στο Καστελόριζο λέγοντας τα εξής: «Λες και δεν υπήρχε άλλο νησί για εορτασμούς. Μια περιοχή 40.000 χιλιομέτρων παραχωρείται στην Ελλάδα για το Καστελόριζο και αυτό δεν είναι αποδεκτό από εμάς. Καλούμε άπαντες να λογικευτούν. Δεν λύνονται έτσι τα προβλήματα». Τι λες ΡΕεεεεε;;;;;; Λέω εγώ.... Πονηρός και κουτσομπόλης ο κύριος;;;Θα σας ρωτάμε για το τι το πώς και που θα πράττουμε στην Ελληνική επικράτεια; Ενώ εσείς για το μέγα θέμα του Συμβόλου της Ορθοδοξίας και Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς την Αγία Σοφία της Πόλης;τι είπατε; να σας θυμίσω λοιπόν τι είπε ο Πρόεδρο σας:«Αιώνες μετά την κατάκτηση, για κάποιους δεν είναι αποδεκτό ότι η Κωνσταντινούπολη βρίσκεται στα χέρια του τουρκικού έθνους και των Μουσουλμάνων.Επιτέλους, το τζαμί της Αγίας Σοφίας είναι ανοιχτό στη διαδικασία λατρείας, όπως ήταν στην Κωνσταντινούπολη το 1453.Γίναμε μάρτυρες για άλλη μια φορά ότι υπάρχουν άνθρωποι που δυσκολεύονται να "χωνέψουν" ότι η Κωνσταντινούπολη είναι τουρκικό έδαφος». Ο "Τούρκος" Πρόεδρος χρησιμοποιεί ξανά την λέξη "κατάκτηση" παραδεχόμενος ότι κατέλαβαν, άρα και κατέχουν, μη Τουρκική Πόλη και φυσικά όλοι γνωρίζουν την Ελληνικότητα της Πόλης που πάντα ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ θα ονομάζεται, όπως Εκκλησία και όχι τζαμί είναι η Αγία Σοφία. Το θέμα αυτό βέβαια ξεφεύγει από κάθε λογική αλλά και από κάθε παραλογισμό, διότι ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ και Τζαμί δεν γίνεται.

Όσο για τον διακαή πόθο αποστρατιοποίησης των νησιών της Τουρκικής ηγεσίας, ώστε να τα βρούνε έτοιμα προς "παράδοση" και "παραλαβή", τι να πει κανείς..... έτοιμοι πάντα για εισβολή;;;;;;

Απ' όλα αυτά και από πολλά άλλα, φαίνεται ότι δεν ήταν Τζιχαντιστές μόνο οι εκείνης της εποχής Τοπάλ Οσμάν, Κεμάλ Πασάς και οι συν αυτό, αλλά και οι απόγονοι συνεχίζουν την "παράδοση". Δυστυχώς μπλέξαμε με τους διαχρονικά Τζιχαντιστές που ποτέ πολιτισμό δεν είχαν αλλά σκότωναν και ρήμαζαν αυτούς που είχαν.Γι' αυτό και ο αειμνηστος καθηγητής Νεοκλής Σαρρής ορθά και χαρακτηριστικά έλεγε πως «η Τουρκία δεν έχει ιστορία αλλά ποινικό μητρώο».

Η κατεχόμενη Πατρίδα της Ανατολής όμως "ΥΠΑΡΧΕΙ-ΖΕΙ" διότι όλα το μαρτυρούν. Αυτά που έμειναν όρθια, έστω και πολλά μισογκρεμισμένα, αυτά που ανακαλύπτονται με τις ανασκαφές αλλά κυρίως τα εκατομμύρια των απογόνων που σήμερα ζουνΕΚΕΙ!!!! Έγιναν πολλοί τώρα, από τους λίγους που είχαν απομείνει ΕΚΕΙ ζωντανοί, κάνοντας πολλά παιδιά και κρατώντας γλώσσα και πολλά άλλα στοιχεία του πολιτισμού μας. Κυρίως όμως κράτησαν αρκετοί από αυτούς την Ρωμαϊκή ψυχή.

Κλείνοντας θέλω να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ στον κ. Ερντογάν για την παραδοχή του γεγονότος της"Γενοκτονίας", της"κατοχής"και της"επανάληψης εάν χρειαστεί" γιατα οποιαπρέπειαιπό δω και πέρα να ενημερώσουμε όλες τις χώρες και τους διεθνείς Οργανισμούς, ώστε να το αποδεχθούν όλοι και το μόνο που μένει είναι η συγνώμη από την επίσημη Τουρκική ηγεσία, όσο "επίσημη" μπορεί να είναι. Όσο για το θέμα των διαπραγματεύσεων εννοείται και είναι απόλυτα φυσιολογικό να καθίσουμε στο τραπέζι των διαπραγματεύσεωνγια να διαπραγματευτούμε τον τρόπο και το χρονοδιάγραμμα της επιστροφής όλης της κατεχόμενης Πατρίδας της Μικράς Ασίας, του Πόντου και φυσικά της Βόρειας Κύπρου(όπως και το μαρτυρούν οι της Τουρκικής ηγεσίας) και όχι στο να τους παραδώσουμε νησιά μας και το μισό Αιγαίο που διακαώς ονειρεύονται και πάντα πρέπει να έχουν στον νου τους το: «**Η ΡΩΜΑΝΙΑ ΚΙ ΑΝ ΕΠΕΡΑΣΕΝ ΑΝΘΕΙ ΚΑΙ ΦΕΡΕΙ ΚΙ ΑΛΛΟ**».

**ΟΧΙ ΑΛΛΗ ΕΙΣΒΟΛΗ...
ΟΧΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ...**

**ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΩΝ....**

Χαραλάμπος Καπουρτίδης
π. Πρόεδρος της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας και μέλος του Δ.Σ
Μέλος του Δ.Σ της ΔΙ.ΣΥ.Π.Ε
Μέλος του Δ.Σ της Παμποντιακής Ομοσπονδίας Ελλάδος